

أَنْدَلُبِتْ

• راين اسلون • سحر حديقه

پرخور شماره یک

گر تلیغ بیرون بر رستورانی را که تازه توی محله مان باز شده، روی در خانه
نمی دیدم، مثل هر شب، شام ژل خوراکی ویتامینه می خوردم.
تلز از سر کار برگشته بودم و صورتم از فشار عصبی تکیده و رنجور بود. البته
غیر معمولی نبود. من هم معمولاً به ماجراهای ناآشنا و عجیب علاقه‌ای
نمی داشتم جیره شبانه اسلوری ^{ام} انتظارم را می کشید.

تلیغ بیرون بر تلنگری به من زد. کلمه‌ها با حروفی درشت و تیره روی کاغذ
نمی شسته بودند؛ در واقع با دو خط مختلف: هر نوع غذا یک بار با نمونه حروفی
که‌سی شناختم، و یک بار با نمونه‌ای که به چشمم اصلاً آشنا نبود؛ یک جور الفبای
سیلیک و درهم و پرهم که پر از نقطه و اتصالات پرپیچ و خم بود. به هر صورت،
تیرست غذاها مختصر و مفید بود: سوپ تند، ساندویچ تند و کومبو (تند و آتشین)،
مالین توضیح در ضمیمه‌اش که تمام غذاها ویژه گیاه‌خواران است.

اسم رستوران بالای صفحه و با حروف برجسته‌ای نوشته شده بود: سوپ و
حیرترش خیابان کلمن. پایین صفحه هم شماره تماس همراه با عدد تحویل
نمی کلمن چند خیابان آن طرف تر بود. صورت غذا بدجوری چشمک زد و به
تع آن آهنگ تازه‌ای به شب و زندگی ام داد.

شماره را گرفتم، گوشی را برداشتند. صدای مردانه و بگویی نگویی گرفته‌ای از آن

اما کدیس‌هایش جدید و جالب بود. عکس پدر و مادرم را کنار کاکتوس
گلخانه‌ی که اسمش را کوبربیک گذاشته بودم، کنار مانیتور نگه می‌داشتم. دو شهر
تاریختر، در فرندلیل^۱، خانه‌ای خریدم.

استخدام رسمی شدم. زنی شماره تماسم را از توی فایل پروپیمان کاری ام
برای تکین^۲ پیدا کرده بود. وقتی پرونده‌اش را از توی سایت نگاه کردم، او را
کلیست کارگزینی شرکت ژنرال دکستریتی^۳ در سانفرانسیسکو معرفی کرده بود.

حوالات مصاحبه تلفنی داده بود که قبول کردم. از پشت گوشی لبخند صریح شد
برای شدم توضیح داد کار شرکت ژنرال دکستریتی طراحی بازوهای روباتیک
محترم مخصوص آزمایشگاه‌ها و کارخانه‌های است. شرکت به برنامه‌نویس‌هایی باسابقه
که در زمینه کنترل موتور نیاز داشت و آن‌طور که می‌گفت در سانفرانسیسکو
تحسن این مهارت کمیاب بود. گفت نرمافزار گزینش سابقه تحصیلی و شغلی
از خوش‌آئیه ارزیابی کرده، و اینکه او هم با تشخیص کامپیوتر موافق است.
اقرار کنم من و تمام آدمهای همسن‌وسال من بجهه‌های مدرسه‌جادوگری
کامپیوتر^۴ هستیم و بیشتر از هر چیزی کشته و مرده آنیم که همه چیزتام باشیم.
توی ماشینم در جاده مایل ۱۰ غربی ساوت‌فیلد و در پارکینگ کوچکی پشت
شرکت کنترل سیستم کراولی نشسته بودم که دنیایم ترکی خورد و کمی به روی
یار شد شکافی بود به اندازه یک تار مو، اما می‌شد آن طرفش را دید.

کارگزین از آن طرف خط تلفن پیچیده‌ترین مسائلی را که در حد و اندازه
معیش‌ترین قشر جامعه بشری بود، با تردستی کامل حل کرد. با سحر و
حشو مزایای سخاوتمندانه و وعده‌های خوارک مجانية را پیشنهاد داد و وقتی
گیاه خوار هستم یانه، تیر خلاص را زد. دیگر نبودم، نه. اما شاید
سیره در کالیفرنیا امتحانش می‌کردم. بهشت برین را پیشنهاد می‌داد. آسمان
سالای پارکینگ کراولی خاکستری بود و مثل زیر بدنۀ اتومبیل چکه می‌کرد.

طرف گفت: «سوب و خمیرترش خیابان کلمنت بفرمایید! می‌شه گوشی رونگه دارید؟»
گفتم بله و صدای موسیقی پخش شد. ترانه‌ای بود به زبانی عجیب و غریب. خیابان
کلمنت شاهرگ زبان‌های کانتونی^۱، برمهای^۲، روسی^۳، تایلندی و حتی شاخه‌هایی از
زبان گیلیک^۴ بود. ترانه به هیچ کدام از این زبان‌ها نبود.

صدا دوباره برگشت. «با عرض پوزش، سلام. چی میل دارید؟»
کومبوی تند و آتشین را سفارش دادم.

***

من از میشیگان به سانفرانسیسکو آمدم. میشیگان جایی است که آنجا قد
کشیدم، بزرگ شدم، مدرسه رفتم، و جایی که من را کم‌بیش خونسرد بار آورد
و اخلاقم جوری شد که دستم برای همه رو بود.

پدرم برنامه‌نویس بانک اطلاعات شرکت ژنرال موتور بود. دیوانه کارش بود و از توی
قدیاق با کامپیوتر آشنایم کرد و دوست داشت راهش را داماده دهم. نقشه‌اش بدجوری
گرفته بود؛ چون اتفاقاً جز ادامه راه و شغل او هیچ چیز توی مخیله‌ام نمی‌رفت،
به خصوص وقتی که برنامه‌نویسی با اقبال جامعه روبرو شد و شرکت‌های علوم
کامپیوتری مشتاقانه به خانم‌هاروی آوردن. چقدر حال می‌دهد کسی منتظر ابکشد.
پیشینه و مهارت کاری به استخدامم کمک کرد. کشته و مرده حل مسئله بودم:
با حل کردن مسائل برنامه‌نویسی احساس غرور می‌کردم. زمانی که داشجو بودم،
دو تابستان در بخش کنترل سیستم شرکت کراولی^۱ کارآموزی کردم؛ شرکتی در
ساوت‌فیلد^۲ که برای یکی از شرکت‌های اتومبیل برقی شورلت، نرمافزار کنترل
مотор طراحی می‌کرد. همین که فارغ‌التحصیل شدم، شغلم حاضر و آماده منتظر
من بود. شغلی بی‌نهایت تخصصی و دقیق، درست عین آجر روی آجر گذاشت: فقط یک خطای ناقابل کافی بود بنا را تا ثریا کچ بالا ببرد. کامپیوتر میز کار من
خیلی قدیمی بود و تا آن موقع دست کم دو برنامه‌نویس دیگر با آن کار کرده

۱. Cantonese: گونه رسمی و استاندارد زبان چینی. - ۲. Gaelic: زبان اصلی اسکاتلند که به خانواده زبان‌های سلتی تعلق دارد. - ۳.

۴. Southfield